8. <u>Byrgið hverina!</u>

1 blað qto.

Árbók Íslands 1906 sú er birtist í Þjóðvinafélags almanaki 1908 (bls. 63.) segir:

„Des. 15. Eiríkur bóndi Ásbjarnarson frá Álfsstöðum á Skeiðum, datt í náttmyrkri og óferð niður í hver hjá Reykjakoti í Ölfusi (á að vera hjá Reykjum í Ölfusi) þar soðnaði hann svo, að hann dó degi síðar.“ —

Á þessum 40 árum munu 6 eða 7 menn hafa orðið fyrir banaslysi á Árnessýslu einni af því, að falla niður í opna hveri og ómugirta, þ. á m. 3 eða 4 börn, er dáið hafa að fám stundum liðnum, eftir hinar ónumræðilegustu hörmungar og kvalir.

Svona langan tíma hefur þess orðið að bíða, að þjóðin byrgði þessa voðabrunna. Svona margir menn, börn og fullorðnir hafa því verið soðnir í þessu landi, án þess, að neitt hafi verið gjört til þess, að byrgja brunninn, áður en barnið dytti í hann“ —

Nú er framkomið frumvarp eitt á [illegible] Alþingi, sem ætlast er til að komi í veg fyrir slys þau, er af opnum hverum standa, einkum þeim, er liggja svo nálægt híbýlum manna og alfaravegum. Óhugsandi er, að nokkur sá níðingur sé til, ómenni, bófi eða forstokkað illmenni, er á nokkurn veg hindri framgang þessa mikilsvarða mannúðarmáls. En verði þó einhver til þess og vegna smásálarskapar síns og vilja við land sitt og þjóð, haldi því fram, að umbætur í þessu efni verði of kostnaðarsamar, mætti á það benda að meðvitundin hefir þegar orðið þjóðinni æðið dýr, og spyrja: Hvað er líf nokkurra kinda að reikna á móti lífi margra manna?

Flestar skepnur, hestar, kýr og kindur munu fremur öðrum vara sig á hættu þeirri, er af hverunum stafar og er það vegna lyktarinnar sem frá þeim leggur; hinsvegar geta þær einnig farið of nærri þeim og það orðið þeim að slysi.